

การสังเคราะห์บทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ได้นำทุนวิจัย
ในฐานข้อมูล CNKI ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013–2020*
SYNTHESIS OF RESEARCH ON THAI LANGUAGE AND THAI STUDIES RESEARCH
FUNDED PAPER PUBLISHED ON CNKI DATABASE DURING 2013 – 2020

เพ็ญพิสุทธิ์ สีกาแก้ว^{1**}, กนกพรรณ ธรรมสถิตย์สุข², หลิงเฟิน มัว³, สี่ฉง หวง⁴ และ สยงหลิง เฉิน⁵
Penpisut Sikakaew^{1**}, Kanokphan Thamsatsituk², Lingfen Mo³, Xichang Huang⁴ and Xiongling Chen⁵

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 110/1–4 ถนนประชาชื่น ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210^{1–5}
Dhurakij Pundit University, 110/1–4 Prachachuen Rd, Thungsonghong, Laksi, Bangkok 10210^{1–5}

**Corresponding author E-mail: penpisut.sik@dpu.ac.th

(Received: 27 Jul, 2022; Revised: 19 Dec, 2022; Accepted: 21 Dec, 2022)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์และสรุปภาพรวมของบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษา ในมุมของเนื้อหางานวิจัย พื้นที่ตีพิมพ์ มหาวิทยาลัย ช่วงปีที่เผยแพร่และประเภทของทุนวิจัย โดยใช้การวิจัยเชิงเอกสาร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือบทความวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยและเผยแพร่บนฐานข้อมูล CNKI (China National Knowledge Infrastructure) ในประเทศจีนช่วงปี ค.ศ. 2013–2020 จำนวน 197 บทความจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยสังเคราะห์งานวิจัยตามลักษณะสำคัญใน 5 ประเด็น คือ 1) เนื้อหางานวิจัย 2) พื้นที่ตีพิมพ์ 3) มหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์ 4) ปีที่เผยแพร่ และ 5) ประเภทของทุนวิจัย จากนั้นนำเสนอผลการวิจัยด้วยการพรรณนาวิเคราะห์และใช้ข้อมูลเชิงปริมาณประกอบ โดยเทียบเป็นค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่าบทความวิจัยด้านภาษาไทยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยคิดเป็นร้อยละ 62.8 ด้านไทยศึกษาร้อยละ 37.2 เนื้อหาด้านภาษาไทยเป็นหัวข้อทางภาษาศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.65 รองลงมาคือด้านการเรียนการสอนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 32.30 ขณะที่บทความด้านไทยศึกษาเป็นเรื่องการสอนภาษาจีนให้ชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 46.60 รองลงมาคืองานวิจัยด้านชาติพันธุ์ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.70 มีบทความที่ได้รับทุนวิจัยมากกว่า 1 ประเภททั้งหมด 49 บทความ คิดเป็นร้อยละ 24.87 ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง คิดเป็นร้อยละ 41.12 รองลงมาคือมณฑลยูนนาน คิดเป็นร้อยละ 27.41 มหาวิทยาลัยที่มีบทความตีพิมพ์จากทุนวิจัยมากที่สุดคือมหาวิทยาลัยไป๋เซ่อ รองลงมาคือมหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง คิดเป็นร้อยละ 29.63 และ 22.22 ตามลำดับ ช่วงปีที่เผยแพร่มากที่สุด คือปี ค.ศ. 2016 และปี ค.ศ. 2017 คิดเป็นร้อยละ 32.5 และ 40.3 ตามลำดับ โดยร้อยละของทุนวิจัยที่พบมากที่สุดคือทุนระดับมณฑล คิดเป็นร้อยละ 42.54 รองลงมาคือทุนระดับมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 28.73

คำสำคัญ: การสังเคราะห์งานวิจัย, บทความวิจัย, ทุนวิจัย, ภาษาไทย, ฐานข้อมูล CNKI

* บทความวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ประเภท Investigator Initiated Project (IIP) ประจำปีการศึกษา 2564

¹⁻⁵ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยนานาชาติจีน

ABSTRACT

This paper aims to synthesize and summarize the research on Thai language and Thai studies in terms of the content of research, the area of publication, universities, publishing year, and type of research funding by using the documentary research method. The study sample consisted of 197 articles published on CNKI Database (China National Knowledge Infrastructure) in China during 2013–2020 by purposive random sampling. The research was synthesized according to five main features: 1) the content of the research 2) the field of publication 3) the universities 4) the year of publication and 5) the type of research funding. The research result was then presented through descriptive analysis and quantitative data were shown in percentages. The results showed that 62.8% of the articles are in Thai language subjects, and 37.2% are in Thai studies. The majority of research content in Thai language is linguistic 55.65%, followed by Thai teaching and learning 32.30%. While Thai studies articles are primarily on teaching Chinese as a foreign language 46.60%, followed by ethnic studies 13.70%. There are 49 funded papers granted more than one type of fund with accounted for 24.87%. Most of the funded papers were mainly published in Guangxi Zhuang autonomous region at 41.12%, followed by Yunnan Province at 27.41%. Baise University has the highest frequency of published funded papers, followed by Guangxi University of Nationalities with 29.63% and 22.22% respectively. The most published year is 2016 to 2017 at 32.5% and 40.3%, respectively. The highest frequency of research grants is provincial funds 42.54%, followed by university funds 28.73%.

KEYWORDS: Synthesis of Research, Research Paper, Research Fund, Thai Language, CNKI Database

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศไทยในปัจจุบันมีจุดเริ่มต้นอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1946 โดยเริ่มต้นจากแผนกภาษาสยาม วิทยาลัยภาษาตะวันออกแห่งประเทศจีนที่นครหนานจิง (南京国立东方语言专科学校 暹罗语科) ก่อนจะรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งในภาควิชาภาษาตะวันออกมหาวิทยาลัยปักกิ่งเช่นในปัจจุบัน (Bo, 2007, p. 79) ซึ่งภายหลังจากที่ประเทศจีนเปิดประเทศ และก้าวเข้ามามีส่วนร่วมกับนานาชาติ ความต้องการบัณฑิตด้านภาษาไทยจึงเริ่มมีความหลากหลายมากขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ในปี ค.ศ. 2017 ประเทศจีนเปิดหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา จำนวน 40 แห่ง ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ที่มีอาณาเขตใกล้เคียงกับกลุ่มประเทศอาเซียน โดยในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมี จำนวน 20 แห่ง และมณฑลยูนนานมี จำนวน 11 แห่ง ส่วนมณฑลนครใหญ่อย่างปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้และมณฑลอื่น ๆ มีจำนวน 9 แห่ง (Yang & Zhao, 2017, p. 306) นอกจากนี้งานวิจัยของจรัสศรี จิรภาส (2562, น. 98-106) พบว่านับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1946 จนถึง ค.ศ. 2019 ประเทศจีนเปิดสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษามากกว่า 70 แห่ง เฉพาะต้นศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมาในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงเปิดหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาแล้ว จำนวน 23 แห่ง และมณฑลยูนนานอีก จำนวน 34 แห่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen, Sikakaew, and Wang (2022, pp. 364-365) ที่พบว่าปัจจัยในเชิงภูมิศาสตร์และผลจากยุทธศาสตร์ BRI (Belt and Road Initiative) เป็นอีกหนึ่งแรงผลักดันที่ทำให้กระแสการเรียนภาษาไทยในประเทศจีนได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น โดยก่อนหน้านี้ที่ประเทศจีนจะประกาศ “วิสัยทัศน์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการร่วมกันสร้างแถบเศรษฐกิจเส้นทางสายไหม และเส้นทางสายไหมทางทะเล” (Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road) ในปี ค.ศ. 2015 รัฐบาลได้กำหนดบทบาทของมณฑลต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

และมณฑลยูนนานจึงถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่สำคัญในการพัฒนาบุคลากรที่เชี่ยวชาญภาษาอาเซียน ซึ่งรวมถึงบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญด้านภาษาไทยด้วย แม้ความนิยมด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนจะมีพัฒนาการมาว่าครั้งศตวรรษ แต่ในทางกลับกันงานวิจัยเชิงสังเคราะห์เกี่ยวกับการวิจัยด้านภาษาไทยในประเทศจีน โดยเฉพาะในฐานข้อมูล CNKI (China National Knowledge Infrastructure) พบว่ายังมีไม่มากนัก ดังนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยด้านภาษาไทยในฐานข้อมูล CNKI จะช่วยให้เห็นภาพรวมและทิศทางของงานวิจัยด้านภาษาไทยในประเทศจีนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในฐานข้อมูล CNKI ก่อนหน้านี้ เช่น งานของ สุรสิทธิ์ อมรวิชช์ศักดิ์ (2556) เรื่อง การสำรวจองค์ความรู้ด้านไทยศึกษาจากฐานข้อมูล CNKI โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทและปริญญาเอกตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 จนถึงปี ค.ศ. 2012 ศึกษาจากวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกทั้งสิ้น 26 เรื่อง และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทจำนวนทั้งสิ้น 421 เรื่อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 16 กลุ่มสาระ 69 สาขา จาก 68 มหาวิทยาลัย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงเอกสาร วิเคราะห์จำแนกและแสดงสัดส่วนข้อมูลตามกลุ่มเนื้อหาสาระ จำนวนวิทยานิพนธ์ตามมหาวิทยาลัยและมณฑลที่ตั้งสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาและปีที่สำเร็จการศึกษา จากนั้นจึงให้เหตุผลเชิงอุปมานเพื่อสรุปปรากฏการณ์ที่ค้นพบจากการสำรวจข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าแนวโน้มการศึกษาด้านไทยศึกษามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับผลวิจัยที่กลุ่มผู้วิจัยพบในบทความเรื่องนี้ ดังจะกล่าวโดยละเอียดต่อไปในผลการวิจัย นอกจากนี้ Xu and Sun (2018) ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์สถานภาพการศึกษาด้านไวยากรณ์ไทยตั้งแต่ปี ค.ศ. 2004-2016 พบว่ามีบทความและวิทยานิพนธ์ที่ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยด้านไวยากรณ์ไทยจำนวนทั้งสิ้น 118 เรื่อง แบ่งออกเป็นบทความจำนวน 71 เรื่อง วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทจำนวน 112 เรื่องและวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก

จำนวน 5 เรื่อง โดยแบ่งออกเป็นการศึกษาไวยากรณ์ในระดับคำ และการศึกษาไวยากรณ์ในระดับประโยค การศึกษาในด้านของคำแบ่งออกเป็นประเภทของคำ คำลงท้ายและคำเติมหน้า การประกอบสร้างคำและคำซ้อน การศึกษาในระดับประโยคแบ่งออกเป็น ลักษณะประโยค ประเภทของประโยค โครงสร้างประโยคและลำดับในประโยค บทความวิจัยเรื่องนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงเอกสาร ประกอบการวิเคราะห์และพรรณนาด้วยการเลือกยกตัวอย่างบทความและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับประเภทงานวิจัยต่าง ๆ แต่ไม่ได้สรุปผลในเชิงสถิติ จึงนับเป็นงานวิจัยที่ช่วยให้เห็นสถานภาพเบื้องต้นของการศึกษาด้านไวยากรณ์ไทยในประเทศจีนในภาพรวมเท่านั้น ส่วนอรรถกถา วิจารณ์ชก (2563) ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทย ในฐานข้อมูล CNKI ของประเทศจีน โดยสังเคราะห์องค์ความรู้จากวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก และบทความวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล CNKI ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับภาษาจีนและภาษาไทย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน กำหนดคำค้นหาจากคำว่า “เปรียบเทียบจีนไทย” (汉泰对比) จำแนกเนื้อหาข้อมูลออกเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่ การศึกษาเปรียบเทียบด้านคำศัพท์จีนและไทย การศึกษาเปรียบเทียบทางไวยากรณ์จีนและไทย การศึกษาเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทยด้านการแปลและการศึกษาเปรียบเทียบด้านการออกเสียงจีนและไทย ให้เหตุผลเชิงอุปมาเพื่อสรุปและอธิบายข้อมูลที่ค้นพบจากงานวิจัย ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่างานวิจัยด้านการเปรียบเทียบคำศัพท์ระหว่างจีนและไทยมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านไวยากรณ์ การแปล และการออกเสียง เนื่องจากบทความเรื่องนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยที่การศึกษาด้านการเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทยในฐานข้อมูล CNKI ซึ่งเป็นเพียงกลุ่มประชากรหนึ่งของบทความและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับด้านภาษาไทยและไทยศึกษา จึงสะท้อนข้อมูลเพียงด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบที่เกี่ยวกับภาษาจีนและภาษาไทยเท่านั้น นอกจากนี้ จรัสศรี จิรภาส (2562) วิจัยเรื่อง “ศึกษาไทย” และ “ไทยศึกษา” ในประเทศจีน นำเสนอ

ความเคลื่อนไหวด้านการตั้งสถาบันจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและหน่วยงานที่ส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับไทยในประเทศจีนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1946–2019 โดยแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 3 ช่วงใหญ่ คือ 1) ช่วงบุกเบิก (ช่วงศตวรรษที่ 20) 2) ช่วงวางหมาก และ 3) ช่วงแตกสาแหรก โดยช่วงวางหมากและแตกสาแหรกเป็นระยะเวลาในช่วงศตวรรษที่ 21 ซึ่งประเทศจีนเริ่มก้าวเข้ามามีบทบาทบนเวทีโลก รวมถึงยังริเริ่มผลักดันยุทธศาสตร์ BRI อันเป็นอีกหนึ่งแรงผลักดันที่มีต่อการศึกษาด้านภาษาไทยในประเทศจีนให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่ในด้านการบริหารการศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยในประเทศจีนพบจุดอ่อนหลายแห่ง เช่น การใช้ตำราที่ยังขาดความทันสมัย และนักวิชาการด้าน “ไทยศึกษา” ในประเทศจีนก็ยังมีจำนวนน้อย ขณะเดียวกันหลักสูตรระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตในด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีนก็ยังมีไม่มากนัก นอกจากนี้ ประเทศจีนยังมี “ศูนย์ไทยศึกษา” หรือหน่วยงานที่ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยอีกหลายแห่ง งานวิจัยของ Sikakaew, Thamsatitsuk, Mo, Huang and Chen (2022a) ศึกษาเรื่อง สังเคราะห์งานวิจัยด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยในระดับดุษฎีนิพนธ์ปริญญาเอกจากฐานข้อมูล CNKI ช่วงปี ค.ศ. 2015–2020 (Synthesis of Doctoral Dissertation in Thai Linguistic Research on CNKI Database during 2015–2020) โดยใช้โปรแกรม ATLAS.ti 9 ในการวิเคราะห์และจัดกลุ่มประเภทตามเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่างานวิจัยระดับดุษฎีนิพนธ์ด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยจำนวน 20 เรื่อง แบ่งตามเนื้อหาได้ 4 ประเภท ดังนี้ เนื้อหาด้านวากยสัมพันธ์ร้อยละ 55 อรรถศาสตร์ปริชานร้อยละ 25 ภาษาศาสตร์สังคมร้อยละ 15 และภาษาศาสตร์เชิงประวัติศาสตร์เปรียบเทียบร้อยละ 5 ซึ่งงานวิจัยทั้ง 4 ประเภท ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบมากที่สุด งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นผลงานของนักวิจัยชาวไทย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์สอนภาษาจีนที่ไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกในประเทศจีน ดังนั้นจึงเลือกคู่ภาษาเปรียบเทียบเป็นภาษาไทยและภาษาจีน อย่างไรก็ตามงานวิจัยเรื่องดังกล่าว กำหนดขอบเขตการ

วิจัยเป็นงานวิจัยระดับคุณวุฒิปริญญาเอกเฉพาะด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยเท่านั้น จึงเป็นภาพแทนส่วนหนึ่งของงานวิจัยด้านภาษาไทยในช่วงเวลาดังกล่าว นอกจากนี้ Sikakaew, Thamsatitsuk, Mo, Huang and Chen (2022b) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์แนวโน้มงานวิจัยด้านภาษาไทยในประเทศจีนในฐานข้อมูล CNKI ช่วงปี ค.ศ. 2013–2020 (the Tendency Analysis of Thai Language Research in China during 2013–2020: A study on CNKI database) โดยศึกษาจากความสัมพันธระหว่าง 1) จำนวนหลักสูตรภาษาไทยในประเทศจีน และ 2) จำนวนของบทความที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัย ซึ่งส่งผลต่อแนวโน้มงานวิจัยด้านภาษาไทยในประเทศจีน ทั้งนี้ได้อ้างอิงข้อมูลจำนวนมหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรภาษาไทยในประเทศจีนจากการศึกษาล่าสุดของจรัสศรี จิรภาส (2562) ใช้จำนวนมหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรภาษาไทยในประเทศจีนของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงและมณฑลยูนนานเป็นตัวแทนของผลทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหลักสูตรภาษาไทยในประเทศจีนกับจำนวนบทความคิดเป็น $r=1$ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบทความด้านภาษาไทยที่ได้ทุนวิจัยต่อจำนวนบทความวิจัยด้านภาษาไทยทั้งหมดคิดเป็น $r=0.743$ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองที่ส่งผลต่อแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของงานวิจัยด้านภาษาไทยในประเทศจีน

จากการทบทวนวรรณกรรมเบื้องต้นพบว่างานวิจัยด้านการสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านภาษาไทยในประเทศจีนยังไม่ค่อยเป็นที่แพร่หลาย โดยเฉพาะการสังเคราะห์ข้อมูลจากบทความวิจัย กลุ่มผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการศึกษาเป็นบทความวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยระหว่างปี ค.ศ. 2013–2020 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ประเทศจีนเริ่มขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ BRI ดังนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษา ในมิติของเนื้อหา พื้นที่ในการตีพิมพ์มหาวิทยาลัย ช่วงปีที่เผยแพร่ และประเภทของทุนวิจัยที่ตีพิมพ์ในช่วงเวลาข้างต้น จะช่วยให้เราเห็นผลสืบเนื่อง

จากการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ BRI ที่มีต่อภาพรวมและทิศทางของการวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์และสรุปภาพรวมของบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษา ในมุมของเนื้อหา งานวิจัย พื้นที่ตีพิมพ์ มหาวิทยาลัย ช่วงปีที่เผยแพร่ และประเภทของทุนวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. งานวิจัยด้านภาษาไทย หมายถึง บทความวิจัยด้านภาษาไทย ซึ่งรวมถึงด้านการวิจัยเกี่ยวกับภาษาไทย ทั้งในด้านภาษาศาสตร์ การเรียนการสอนภาษาไทย การผลิตตำรา หนังสือเรียน แบบเรียน การแปล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย ที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2013–2020

2. งานวิจัยด้านไทยศึกษา หมายถึง บทความวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของไทยทั้งในด้านประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ การค้าระหว่างประเทศ ศึกษาศาสตร์ นโยบาย สังคมวิทยา มานุษยวิทยา วัฒนธรรมศึกษา ชชาติพันธุ์ศึกษา คติชนวิทยา วรรณกรรม ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสารและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของไทย รวมถึงเรื่องอื่นในอาณาบริเวณประเทศไทย เช่น การศึกษาวรรณกรรมต่างประเทศ ที่เผยแพร่ในประเทศไทย อิทธิพลของวรรณกรรมหรือภาษาต่างประเทศในประเทศไทย วัฒนธรรมต่างประเทศในประเทศไทย การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย (รวมถึงการสอนภาษาจีนในประเทศไทย) เรื่องที่เกี่ยวกับชาติพันธุ์วรรณาศึกษาที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยในบริเวณประเทศไทยเป็นหนึ่งในกลุ่มประชากรวิจัย หรือเรื่องที่มีประเทศไทยเป็นหนึ่งในกลุ่มประชากรการศึกษา เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลบทความด้านภาษาไทยที่ตีพิมพ์ใน

ฐานข้อมูล CNKI จากนั้นจึงนำมาคัดกรอง จัดหมวดหมู่ แล้วจึงใช้กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในลำดับถัดไป

ประชากร

บทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2013–2020 สืบค้นจากคำสำคัญว่า "泰语" (ภาษาไทย) ในฐานข้อมูล CNKI และตีพิมพ์ด้วยภาษาจีน จำนวน 493 บทความ

กลุ่มตัวอย่าง

บทความวิจัยเรื่องนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ กล่าวคือ เป็นบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยในปี ค.ศ. 2013–2020 ซึ่งตีพิมพ์ในฐานข้อมูล CNKI และใช้ภาษาจีนในการตีพิมพ์ จำนวน 197 บทความ ซึ่งการคัดเลือกบทความที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เพราะบทความเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของผู้วิจัย และยังแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของการวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีนผ่านการสนับสนุนทุนวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. กำหนดฐานข้อมูลที่ใช้ในการสืบค้นคือ CNKI (China Knowledge Resource Integrated)
2. กำหนดคำสืบค้นด้วยคำว่า "泰语" (ภาษาไทย) ในข้อมูลประเภทบทความ
3. กำหนดขอบเขตภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความคือภาษาจีน และขอบเขตวารสารที่ตีพิมพ์ในประเทศจีน
4. กำหนดช่วงปีของบทความในการศึกษาเป็น ค.ศ. 2013–2020
5. กำหนดขอบเขตบทความวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยโดยคัดกรองจากช่อง Fund (基金资助) ในหน้าแสดงข้อมูลบทความ
6. กำหนดวันที่สืบค้นข้อมูลบนฐาน CNKI เป็นวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสารและการวิเคราะห์เนื้อหา กลุ่มผู้วิจัยได้จัดทำแบบเก็บข้อมูล

เพื่อคัดกรองและวิเคราะห์บทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัย โดยทำเป็นตารางจำแนกข้อมูลแยกตามปีที่ตีพิมพ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง สังกัด วารสารที่ตีพิมพ์ มณฑล ประเภททุนวิจัย และประเภทเนื้อหา

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

กลุ่มผู้วิจัยสร้างและทดสอบแบบเก็บข้อมูลดังนี้

1. สร้างแบบเก็บข้อมูลตามประเด็นในการสังเคราะห์
2. จัดเก็บข้อมูลลงแบบเก็บข้อมูล
3. ตรวจสอบความถูกต้องและประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญในด้านภาษาจีนและภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน และผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแบบเก็บข้อมูล
4. นำแบบเก็บข้อมูลมาใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

บทความวิจัยเรื่องนี้มีขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลประเภทบทความด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์ในช่วงปี ค.ศ. 2013–2020 จากการสืบค้นด้วยคำสำคัญว่า "泰语" (ภาษาไทย)
2. คัดกรองข้อมูลเฉพาะบทความที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัย และตีพิมพ์ด้วยภาษาจีนในวารสารที่ตีพิมพ์ในประเทศจีน
3. นำข้อมูลที่ได้จัดเก็บลงในแบบเก็บข้อมูลโดยเรียงตามปีที่ตีพิมพ์ และจัดเก็บเนื้อหาในส่วนของชื่อบทความ ชื่อผู้แต่ง ชื่อหน่วยงานสังกัดของผู้แต่ง และชื่อวารสาร รวมถึงคัดกรองประเภททุนวิจัยและแหล่งพื้นที่ในการตีพิมพ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

บทความวิจัยเรื่องนี้ใช้การวิเคราะห์เชิงเอกสาร (Documentary Analysis) ซึ่งหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว กลุ่มผู้วิจัยคัดกรองข้อมูลตามประเภทและประเด็นในการสังเคราะห์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการแยกแยะ จัดกลุ่มประเภทและเนื้อหางานวิจัย นับค่าความถี่และค่าสถิติร้อยละ จากนั้นจึงวิเคราะห์ในประเด็นที่ศึกษาตามที่กำหนดไว้

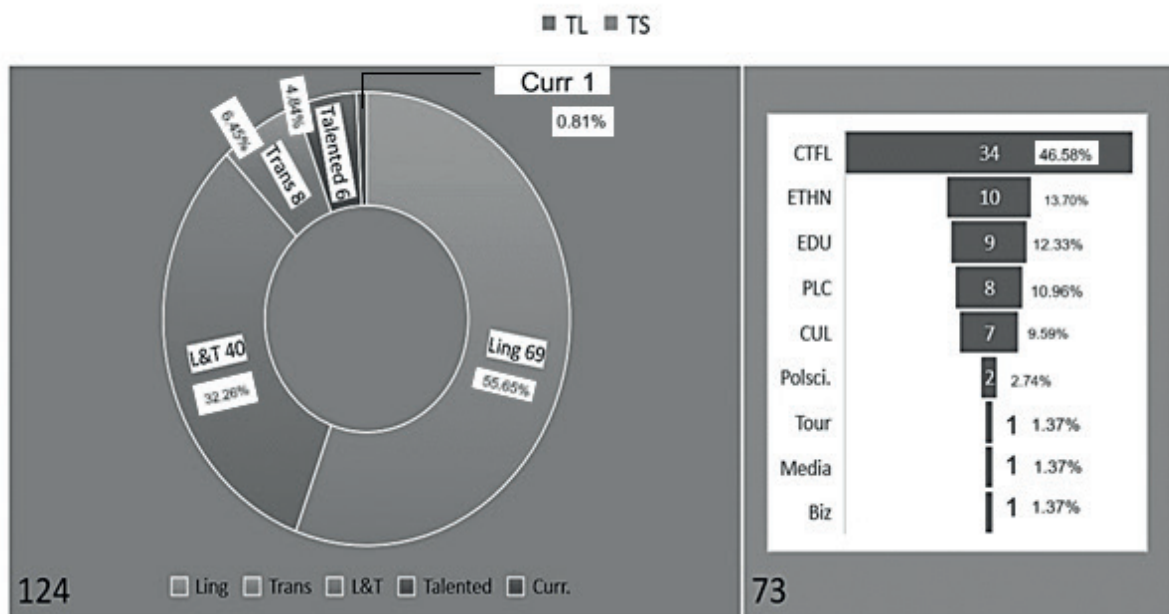
ในวัตถุประสงค์ ได้แก่ ประเด็นเนื้อหาทางวิจัย พื้นที่ตีพิมพ์ มหาวิทยาลัย ช่วงปีที่เผยแพร่และประเภทของทุนวิจัย เพื่อศึกษาหาความถี่ของข้อมูลที่ปรากฏมากที่สุดในแต่ละประเด็นวิจัย แล้วใช้สถิติพรรณนาในการนำเสนอผลโดยใช้คำร้อยละ จากนั้น สรุปและอภิปรายผลข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยด้านเนื้อหา

จากการศึกษาพบว่าบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยในปี ค.ศ. 2013-2020 มีจำนวนทั้งสิ้น 197 บทความ คิดเป็นร้อยละ 39.95 จากบทความวิจัยทั้งหมด 493 บทความ เมื่อจำแนกกลุ่มประเภทเนื้อหาออกเป็น 2 ประเภท ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ภาษาไทยและไทยศึกษา พบผลการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

บทความด้านภาษาไทยและไทยศึกษาระหว่างปี ค.ศ. 2013-2020 จำแนกตามเนื้อหา

ภาพที่ 1 ประเภทและกลุ่มเนื้อหาบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในปี ค.ศ. 2013-2020

(*TL หมายถึง Thai language เนื้อหาวิจัยด้านภาษาไทย ตัวย่อ Ling = linguistic ภาษาศาสตร์ L&T= Thai teaching and learning การเรียนการสอนภาษาไทย Trans = Translation การแปล Talented = Talented training การพัฒนาบุคลากร Curr = Curriculum หลักสูตร; TS หมายถึง Thai Studies เนื้อหาวิจัยด้านไทยศึกษา ตัวย่อ CTFL = Chinese teaching as foreign language การสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ETHN = Ethnic studies ชาติพันธุ์ศึกษา EDU = Education ศึกษาศาสตร์ PLC = Policy นโยบาย CUL = Cultural studies วัฒนธรรมศึกษา Polsci = Political Sciences รัฐศาสตร์ Tour = Tourism การท่องเที่ยว Media = Media Studies สื่อและภาพยนตร์ Biz = Business ธุรกิจการค้า)

ภาพที่ 1 ประเภทและกลุ่มเนื้อหาบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในปี ค.ศ. 2013-2020 แสดงให้เห็นอัตราส่วนระหว่างบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาคิดเป็น 1.69: 1 โดยบทความวิจัยด้านภาษาไทย จำนวน 124 บทความ แบ่งเป็นกลุ่มได้ 5 กลุ่มใหญ่ คือ 1) ภาษาศาสตร์ 2) การเรียนการสอนภาษาไทย 3) การแปล 4) การพัฒนาบุคลากรด้านภาษาไทย

และ 5) หลักสูตร ซึ่งเนื้อหาด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยพบมากที่สุด จำนวน 69 บทความ คิดเป็นร้อยละ 55.65 รองลงมาคือบทความด้านการเรียนการสอนภาษาไทย จำนวน 40 บทความ คิดเป็นร้อยละ 32.26 บทความด้านการแปลจำนวน 8 บทความ คิดเป็นร้อยละ 6.45 บทความด้านการพัฒนาบุคลากรภาษาไทย จำนวน 6 บทความ คิดเป็นร้อยละ 4.84 และบทความ

ด้านหลักสูตร จำนวน 1 บทความ คิดเป็นร้อยละ 0.81 ส่วนเนื้อหาหลักสูตรไทยศึกษา จำนวน 73 บทความ แบ่งหัวข้อตามประเภทเนื้อหาได้ 9 กลุ่ม คือ 1) การสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ 2) ชวติพันธุ์ศึกษา 3) ศึกษาสาสตร์ 4) นโยบาย 5) วัฒนธรรมศึกษา 6) รัฐสาสตร์ 7) การท่องเที่ยว 8) สื่อและภาพยนตร์ และ 9) ธุรกิจการค้า โดยหัวข้อที่พบมากที่สุดคือด้านการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 34 บทความ คิดเป็นร้อยละ 46.58 รองลงมาคือชวติพันธุ์ศึกษา 10 บทความ คิดเป็นร้อยละ 13.70 ศึกษาสาสตร์ 9 บทความ คิดเป็นร้อยละ 12.33 นโยบายการศึกษา 8 บทความ คิดเป็นร้อยละ 10.96 วัฒนธรรมศึกษา 7 บทความ คิดเป็นร้อยละ 9.59 รัฐสาสตร์ 2 บทความ คิดเป็นร้อยละ 2.74 และงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว สื่อและภาพยนตร์ รวมถึงธุรกิจการค้าอย่างละ 1 บทความ คิดเป็นร้อยละ 1.37

กลุ่มผู้วิจัยได้สำรวจการใช้ประโยชน์ในทางวิชาการ หรือยอดการอ้างอิงบทความพบว่าบทความที่มียอดการอ้างอิงมากที่สุดระหว่างปี ค.ศ. 2013–2020 จัดอยู่ในประเภทไทยศึกษา กลุ่มเนื้อหาการสอนภาษาจีนให้ชาวต่างชาติ ชื่อบทความเรื่อง “แนวทางเศรษฐกิจกับภูมิทัศน์ทางภาษาสาสตร์: กรณีศึกษาในประเทศไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศไทย” (Shang, 2016) ตีพิมพ์ในวารสาร “ยุทธสาสตร์และงานวิจัยด้านภาษา” ในปี ค.ศ. 2016 โดยมียอดการอ้างอิงเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม ปี ค.ศ. 2021 (พ.ศ. 2564) จำนวน 56 ครั้ง ผู้วิจัยใช้มุมมองทางด้านเศรษฐกิจครอบคลุมด้านต้นทุน กำไร ประโยชน์ ความเหมาะสม อุปสงค์ อุปทาน คุณค่าในการใช้และการใช้วัสดุมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อภูมิทัศน์ทางภาษาสาสตร์ ขณะที่บทความด้านภาษาไทยพบว่ากลุ่มเนื้อหาด้านภาษาสาสตร์ที่มียอดการอ้างอิงมากที่สุดคือบทความเรื่อง “การวิเคราะห์ความคล้ายคลึงทางวรรณยุกต์ของภาษาไทยและภาษาจีน” (Luo, 2013) ตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยครูสาสตร์ยูนนาน (ฉบับการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ) มียอดการอ้างอิงเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 5 ครั้ง บทความเรื่องนี้ศึกษา

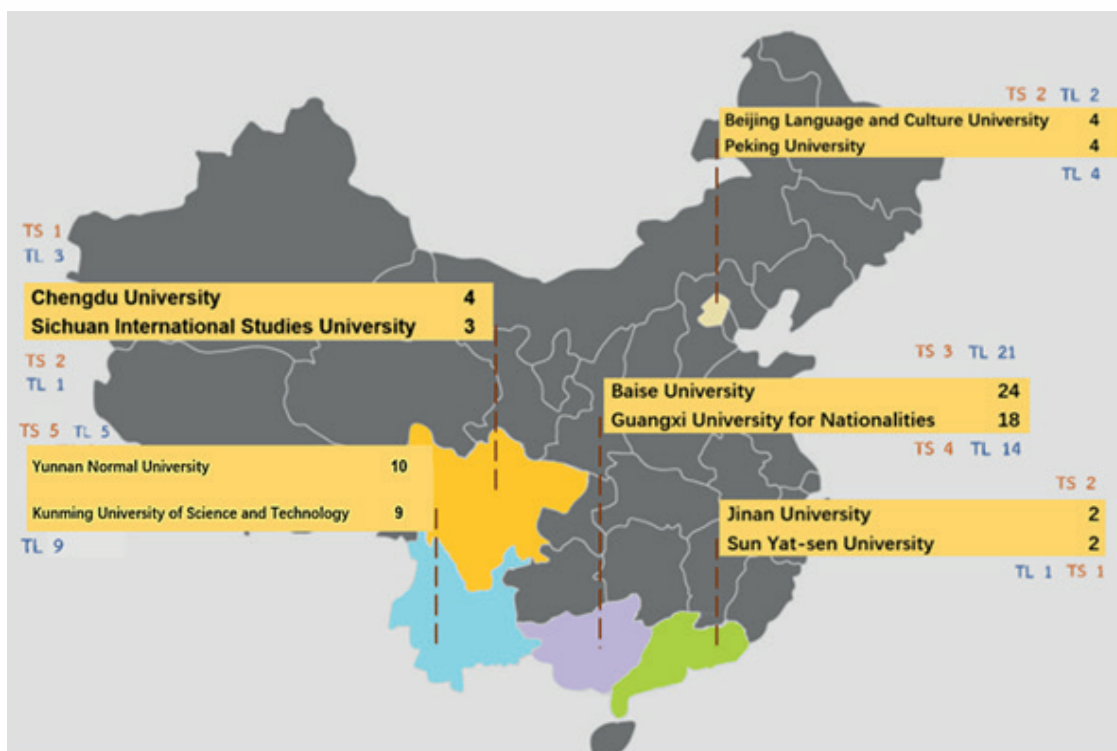
ในประเด็นของคุณลักษณะที่โดดเด่นของเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยและวรรณยุกต์ภาษาจีน รวมถึงสัมผัสการรับรู้เสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนชาวไทยใช้ความเหมือนคล้ายของเสียงวรรณยุกต์ทั้งสองภาษานี้ในการสัมผัสรับรู้เสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนอย่างไร เมื่อสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมพบว่าบทความวิจัยเรื่องนี้เป็นของนักวิจัยชาวไทย โดยเป็นส่วนหนึ่งจากงานวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต กลุ่มผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกบทความวิจัยที่เขียนโดยนักวิจัยชาวไทยและได้รับการอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 1 บทความ พบว่า เป็นบทความในกลุ่มเนื้อหาเกี่ยวกับชวติพันธุ์ คือ บทความเรื่อง “พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมแต่จิวในสังคมชาวจีนในประเทศไทย” (Liu, 2015) ตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยชวเถา (ฉบับสังคมสาสตร์และมนุษยสาสตร์) โดยมียอดการอ้างอิงเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 5 ครั้ง โดยผลการวิจัยพบว่าวัฒนธรรมของกลุ่มลูกหลานชาวจีนแต่จิวในประเทศไทยทั้งในด้านเทศกาล อาหาร ศาสนา การศึกษา ภาษาจีน และความเป็นหมู่คณะปัจจุบันเริ่มค่อย ๆ ถูกกลืนกลายเพราะได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

2. ผลการวิจัยด้านพื้นที่ตีพิมพ์และมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาพบว่ามณฑลที่มีบทความวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยทั้งด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีนมีทั้งสิ้น 19 แห่ง แบ่งออกเป็น 3 นครปกครองโดยตรง 14 มณฑล 1 เขตปกครองตนเอง และ 1 เขตบริหารพิเศษ ได้แก่ นครปกครองโดยตรงปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และฉงชิ่ง มณฑล อันฮุย ผู้เจี้ยน กวางตุ้ง กุ้ยโจว ไห่หนาน หูเป่ย์ หูหนาน เจียงซู เจียงซี เหลียวหนิง ล่านซี เสฉวน ยูนนาน เจ้อเจียง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และเขตบริหารพิเศษ ฮองกง ซึ่งพื้นที่ที่มีบทความวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยทั้งด้านภาษาไทยและไทยศึกษามากที่สุดคือเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง จำนวน 81 บทความ รองลงมาคือมณฑลยูนนาน 54 บทความ คิดเป็นร้อยละ 41.12 และร้อยละ 27.41 ของบทความทั้งหมดตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากหน่วยงานที่ตีพิมพ์บทความพบว่าบทความวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยในฐาน

ข้อมูล CNKI นั้นมีทั้งบทความที่มาจากมหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันวิจัย และห้องสมุดทั้งหมด 75 แห่งใน 19 พื้นที่ ประกอบไปด้วยมหาวิทยาลัย 63 แห่ง วิทยาลัย 9 แห่ง ห้องสมุด 2 แห่ง และสถาบันวิจัย 1 แห่ง โดยห้องสมุดที่ตีพิมพ์บทความได้แก่ Guangxi Library และ Guangzhou Library ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

และมณฑลกว่างตุงตามลำดับ ขณะที่สถาบันวิจัยที่ตีพิมพ์งานวิจัยที่สืบเนื่องจากทุน ได้แก่ Chinese Academic of Social Sciences ที่ปักกิ่ง กลุ่มผู้วิจัยคัดกรองเฉพาะข้อมูลมหาวิทยาลัยในพื้นที่ที่มีการตีพิมพ์สูงสุด 5 อันดับแรก ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 10 มหาวิทยาลัยใน 5 พื้นที่ที่มีบทความสืบเนื่องจากทุนวิจัยตีพิมพ์สูงสุด

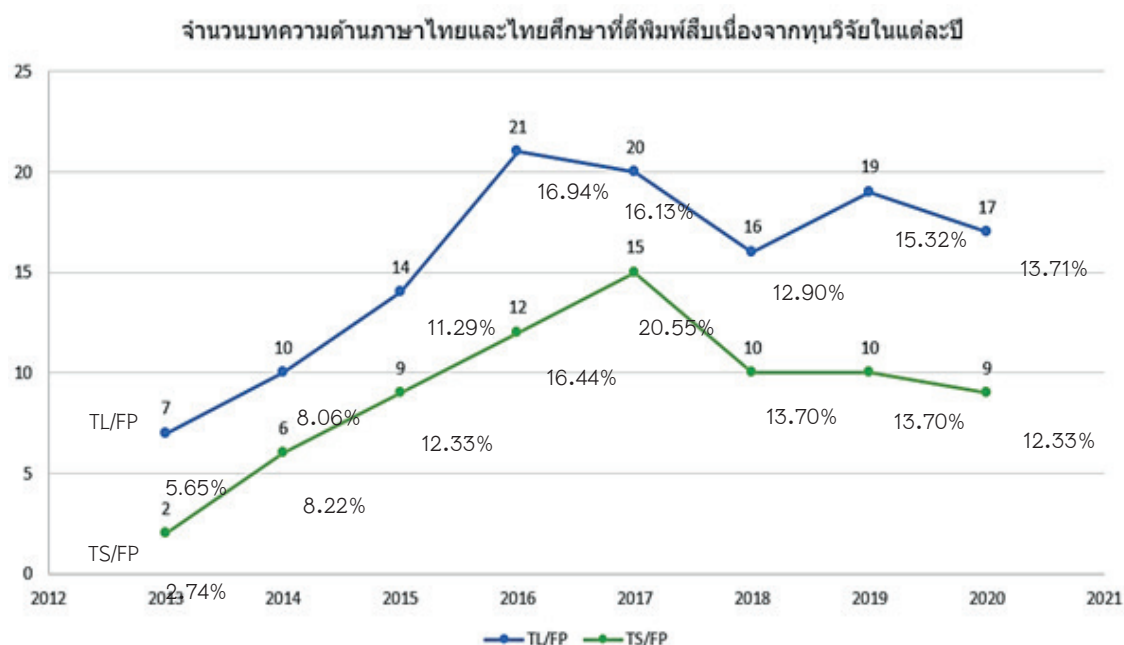
จากภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่า 5 พื้นที่ที่มีการตีพิมพ์บทความด้านภาษาไทย (TL) และไทยศึกษา (TS) มากที่สุด เรียงตามลำดับได้แก่ 1) เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง 2) มณฑลยูนนาน 3) มหานครปักกิ่ง 4) มณฑลเสฉวน และ 5) มณฑลกว่างตุง โดยมหาวิทยาลัยในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงที่มีบทความวิจัยตีพิมพ์มากที่สุด 2 แห่งแรก ได้แก่ มหาวิทยาลัยไป๋เซอ (Baise University) จำนวน 24 บทความ แบ่งเป็นเนื้อหาด้านภาษาไทย 21 บทความ และไทยศึกษา 3 บทความ รองลงมาคือมหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี (Guangxi University for Nationalities) จำนวน 18 บทความ แบ่งเป็นเนื้อหาด้านภาษาไทย 14 บทความ และไทยศึกษา 4 บทความ มหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์บทความมากที่สุดในมณฑลยูนนานได้แก่

มหาวิทยาลัยครุศาสตร์ยูนนาน (Yunnan Normal University) จำนวน 10 บทความ แบ่งเป็นบทความด้านภาษาไทย 5 บทความ และบทความด้านไทยศึกษา 5 บทความ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคุนหมิง (Kunming University of Science and Technology, KUST) จำนวน 9 บทความ เป็นบทความด้านภาษาไทยทั้งหมด มหานครปักกิ่งมีมหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์บทความมากที่สุด 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง (Beijing Language and Culture University) และมหาวิทยาลัยปักกิ่ง (Peking University) จำนวนแห่งละ 4 บทความ โดยมหาวิทยาลัยปักกิ่งเป็นบทความด้านภาษาไทยทั้งหมด ขณะที่มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่งเป็นบทความด้านภาษาไทย 2 บทความ และไทยศึกษา 2 บทความ

ในมณฑลเสฉวนมหาวิทยาลัยเฉิงตู (Chengdu University) และ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศเสฉวน (Sichuan International Studies University) มีบทความตีพิมพ์แห่งละ 4 บทความ และ 3 บทความตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยจี้หนาน (Jinan University) และ มหาวิทยาลัยซุนยัตเซ็น (Sun Yat-sen University) ในมณฑลกว่างตงมีบทความแห่งละ 2 บทความตามลำดับ

3. ผลการวิจัยด้านปีที่ตีพิมพ์

จากการศึกษาพบว่าช่วงปีที่มีบทความวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยมากที่สุดคือปี ค.ศ. 2017 มีบทความด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัย จำนวน 35 บทความ รองลงมาคือปี ค.ศ. 2016 มีบทความจำนวน 33 บทความ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

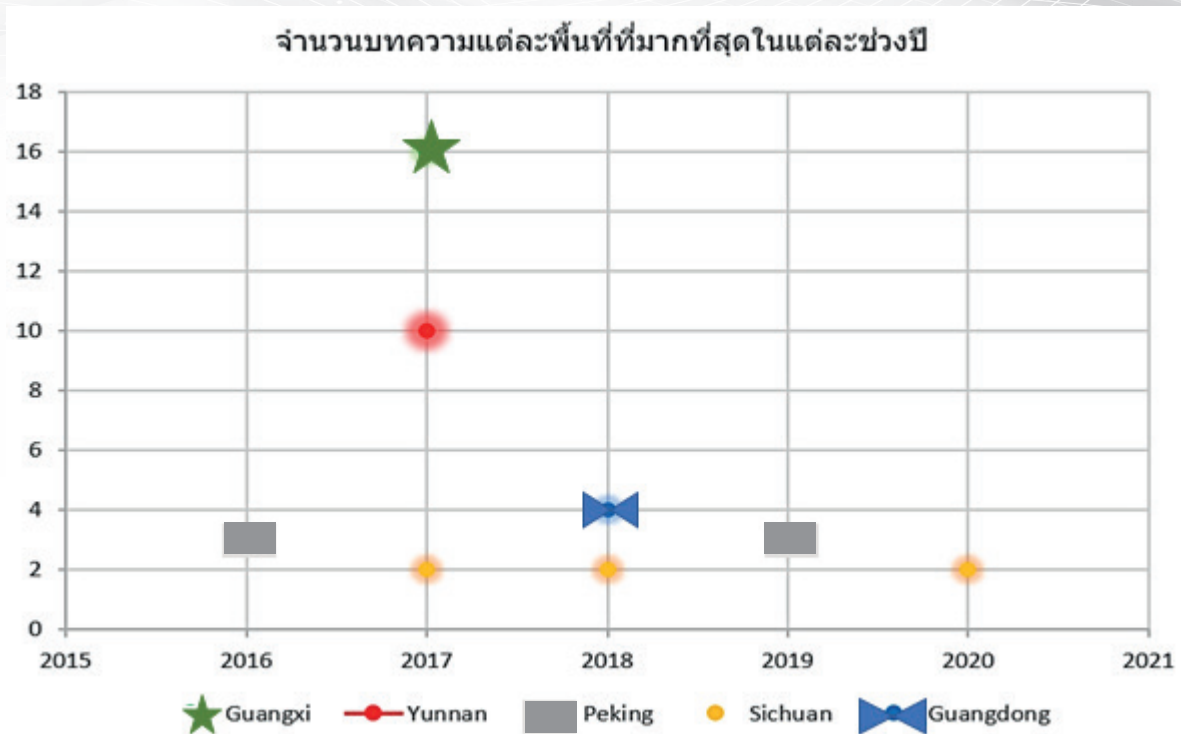

ภาพที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของบทความด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยในแต่ละปี

จากภาพแสดงให้เห็นว่าจำนวนบทความที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี และเริ่มน้อยลงในช่วงระยะ 3 ปีหลัง ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของบทความจะพบว่าบทความด้านภาษาไทยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (AAGR) ร้อยละ 15 ขณะที่บทความ

ด้านไทยศึกษามีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (AAGR) ร้อยละ 33

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปีที่ตีพิมพ์กับพื้นที่ที่ตีพิมพ์พบว่าใน 5 กลุ่มพื้นที่ที่มีความถี่ของบทความสูงสุด มีจำนวนบทความมากที่สุดในปี ค.ศ. 2017 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 4 จำนวนบทความในแต่ละช่วงปีจำแนกตาม 5 พื้นที่ที่มีบทความตีพิมพ์สูงสุด

ในปี ค.ศ. 2017 เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง มณฑลยูนนานและมณฑลเสฉวนมีบทความตีพิมพ์มากที่สุด สอดคล้องกับข้อมูลในภาพที่ 3 โดยเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมีบทความตีพิมพ์ จำนวน 16 บทความ คิดเป็นร้อยละ 25.40 มณฑลยูนนานมีบทความตีพิมพ์ จำนวน 10 บทความ คิดเป็นร้อยละ 15.87 และมณฑลเสฉวน จำนวน 2 บทความ คิดเป็นร้อยละ 3.17 ของบทความที่ตีพิมพ์ในปีเดียวกัน

4. ผลการวิจัยด้านทุนวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่าบทความด้านภาษาไทย และไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยทั้งหมด 197 บทความ ประกอบด้วยทุนวิจัยทั้งหมด 4 ประเภท คือ 1) ทุนวิจัยระดับชาติ (National Fund) 2) ทุนวิจัยระดับกระทรวง (Bureau Fund) 3) ทุนวิจัยระดับมณฑล (Provincial Fund) และ 4) ทุนวิจัยระดับมหาวิทยาลัย (University Fund) โดยมีทุนวิจัยที่ไม่นับค่าซ้ำในแต่ละประเภทจำนวน 268 ทุนวิจัย ผลการวิจัยพบทุนวิจัยระดับมณฑลมากที่สุด จำนวน 113 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 42.16 รองลงมาคือทุนวิจัยระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 78 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 29.10 ทุนวิจัยระดับชาติ จำนวน 63 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ

23.51 และทุนวิจัยระดับกระทรวง จำนวน 14 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 5.22 ผู้วิจัยวิเคราะห์รายละเอียดในแต่ละประเภททุนจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ทุนวิจัยระดับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยที่สนับสนุนทุนวิจัยด้านภาษาไทย และไทยศึกษาในประเทศจีน จากการศึกษาบทความที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยในปี ค.ศ. 2013–2020 มีจำนวน 40 แห่ง จากทั้งหมด 13 พื้นที่ แบ่งเป็นเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง จำนวน 11 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 32.35 มณฑลยูนนาน จำนวน 10 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 29.41 มณฑลเสฉวน จำนวน 4 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 11.76 มหานครปักกิ่ง จำนวน 3 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 8.82 มณฑลกว่างตุง จำนวน 3 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 8.82 มณฑลอานฮุย จำนวน 2 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 5.88 มณฑลเจ้อเจียง ผู้เจี้ยน ซานซี เจียงซู เจียงซี มหานครเซี่ยงไฮ้ และเขตปกครองพิเศษฮ่องกง พื้นที่ละ 1 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 2.94 โดยมหาวิทยาลัยที่ให้ทุนวิจัยมากที่สุดคือมหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี (Guangxi University of Nationalities) จำนวน 8 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 72.72 ของพื้นที่ และ

คิดเป็นร้อยละ 10.25 ของจำนวนทุนวิจัยระดับมหาวิทยาลัยทั้งหมด

4.2 ทุนวิจัยระดับมณฑล

จากการศึกษาพบว่ามณฑลที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษามีทั้งหมด 10 แห่ง ได้แก่ 1) เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง 2) มณฑลยูนนาน 3) เสฉวน 4) กวางตุ้ง 5) หูหนาน 6) อันฮุย 7) ฉูเจียง 8) เหลียวหนิง 9) หูเป่ย์ และ 10) มหานครเฉิงไฮ้ โดยทุนวิจัยทั้งหมดที่ไม่นับค่าซ้ำในแต่ละมณฑลแบ่งออกเป็นเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง จำนวน 54 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 47.78 มณฑลยูนนาน จำนวน 38 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 33.62 มณฑลเสฉวน จำนวน 7 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 6.19 มณฑลกวางตุ้ง จำนวน 5 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 4.42 มณฑลหูหนาน อันฮุย และฉูเจียงอย่างละ 2 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 1.76 มณฑลเหลียวหนิง หูเป่ย์และมหานครเฉิงไฮ้ อย่างละ 1 ทุนวิจัย คิดเป็นร้อยละ 0.88

4.3 ทุนวิจัยระดับกระทรวง

กระทรวงที่สนับสนุนหัวข้อวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีนมี 2 กระทรวง คือ 1) กระทรวงศึกษาธิการ และ 2) กระทรวงการคลัง โดยทุนจากกระทรวงศึกษาธิการมีจำนวน 13 ทุนวิจัย ส่วนกระทรวงการคลังมีจำนวน 1 ทุนวิจัย เป็นโครงการวิจัยใหญ่เรื่อง “ทุนวิจัยจีนโพ้นทะเลกับความฝันของจีน (Chinese Dream)” หัวข้อย่อย “งานวิจัยด้านการสอนภาษาจีนและชาวจีนโพ้นทะเล” ส่วนทุนวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการจีนนั้นเป็นทุนวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 12 ทุนวิจัย และทุนวิจัยด้านชาติพันธุ์และอาณาบริเวณศึกษา จำนวน 1 ทุนวิจัย

4.4 ทุนวิจัยระดับชาติ

จากการสืบค้นข้อมูลบทความด้านภาษาไทยและไทยศึกษาที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยในฐานข้อมูล CNKI ระหว่างปี ค.ศ. 2013–2020 พบว่ามีทั้งบทความที่ได้รับทุนวิจัยระดับชาติจากสาธารณรัฐประชาชนจีน และทุนวิจัยระดับชาติจากประเทศไทย โดยทุนวิจัยระดับชาติจากสาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถแบ่งได้เป็น 10 ประเภท ได้แก่ 1) ทุนวิจัยด้านสังคมศาสตร์

2) ทุนวิจัยด้านวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3) ทุนวิจัยคณะกรรมการด้านภาษาและอักษรแห่งชาติ 4) ทุนวิจัยสำหรับงานวิจัยพื้นฐานระดับอุดมศึกษา 5) ทุนวิจัยจากหน่วยงานด้านกิจการชาวจีนโพ้นทะเล 6) ทุนวิจัยจากคณะกรรมการด้านชนเผ่าแห่งชาติ 7) ทุนวิจัยมหาบัณฑิตด้านการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ 8) ทุนวิจัยสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่ได้ทุนไปศึกษาต่อในต่างประเทศ 9) ทุนวิจัยแผนงานด้านศึกษาศาสตร์ และ 10) ทุนวิจัยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (ชื่อในขณะนั้น) จากประเทศไทย โดยทุนวิจัยด้านสังคมศาสตร์มี 17 ทุนวิจัย 31 บทความ มีบทความที่ตีพิมพ์สืบเนื่องมากที่สุดคือทุนวิจัยหัวข้อ “การวิเคราะห์เปรียบเทียบสุภาษิตและคำพังเพยภาษาจ้วงกับภาษาไทย” ซึ่งมีจำนวนบทความตีพิมพ์ทั้งหมด 10 บทความ จากมหาวิทยาลัยไป๋เซ่อ (Baishou University) และมหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี (Guangxi University of Nationalities) ซึ่งบทความทั้งหมดตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2015 จำนวน 3 บทความ ปี ค.ศ. 2016 จำนวน 5 บทความ ปี ค.ศ. 2017 จำนวน 1 บทความ และปี ค.ศ. 2018 จำนวน 1 บทความตามลำดับ ทุนวิจัยด้านวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์มี 5 ทุนวิจัย 15 บทความ ทุนวิจัยคณะกรรมการด้านภาษาและอักษรแห่งชาติมี 4 ทุนวิจัย 4 บทความ ทุนวิจัยสำหรับงานวิจัยพื้นฐานระดับอุดมศึกษามี 2 ทุนวิจัย 2 บทความ ทุนวิจัยจากหน่วยงานด้านกิจการชาวจีนโพ้นทะเลมี 2 ทุนวิจัย 2 บทความ ทุนวิจัยจากคณะกรรมการด้านชนเผ่าแห่งชาติ มี 2 ทุนวิจัย 2 บทความ ทุนวิจัยมหาบัณฑิตด้านการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ และทุนวิจัยสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่ได้ทุนไปศึกษาต่อในต่างประเทศมีจำนวน 1 ทุนวิจัย 2 บทความ และทุนวิจัยแผนงานด้านศึกษาศาสตร์จำนวน 2 ทุนวิจัย 2 บทความ ส่วนทุนวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.เดิม) มีจำนวน 2 ทุนวิจัย 1 บทความ คือ ทุนวิจัยองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาและทุนนักวิจัยอาวุโส เป็นผลงานร่วมมือระหว่างอาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและอาจารย์จากมหาวิทยาลัยไป๋เซ่อในหัวข้อ “หลักสำคัญของ

การแบ่งประเภทคำในภาษาไทย” ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2014 ในวารสารมหาวิทยาลัยไปเซอ

นอกจากนี้กลุ่มผู้วิจัยพบว่า มีบทความวิจัยจำนวน 49 บทความ คิดเป็นร้อยละ 24.87 ที่ได้รับทุนวิจัยมากกว่า 1 ทุนวิจัย มีทั้งทุนวิจัยระดับชาติ ระดับมณฑล และระดับมหาวิทยาลัย โดยบทความด้านภาษาไทยที่ได้รับทุนมากที่สุดคือบทความเรื่อง “การวิจัยฐานข้อมูลภาษาไทย อังกฤษ และจีน จากคลังข้อมูลภาษา” จากมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคุนหมิง (KUST) ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2016 โดยได้รับทุนวิจัยระดับชาติ 2 ทุนวิจัย ทุนวิจัยระดับมณฑล 1 ทุนวิจัย และทุนวิจัยระดับมหาวิทยาลัย 2 ทุนวิจัย ส่วนบทความด้านไทยศึกษาที่ได้รับทุนมากที่สุดคือบทความเรื่อง “การศึกษาคำศัพท์เปรียบเทียบภาษาจีนแต้จิ๋วในประเทศไทยและภาษาหมิ่นหนานในประเทศจีน” ซึ่งเป็นผลงานร่วมมือระหว่างอาจารย์จากมหาวิทยาลัยครุศาสตร์เจ้อเจียงและมหาวิทยาลัยครุศาสตร์หลิงหนาน ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2018 ได้รับทุนระดับมณฑล 2 ทุนวิจัย และทุนระดับมหาวิทยาลัย 2 ทุนวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่า ประเทศจีนให้ความสำคัญกับงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาไทยและไทยศึกษาในหลายสาขาและหัวข้อการวิจัย ซึ่งเนื้อหาของบทความวิจัยด้านภาษาไทยส่วนใหญ่เน้นไปทางด้านภาษาศาสตร์ รองลงมาคือเนื้อหาด้านการเรียนการสอนภาษาไทย ส่วนบทความวิจัยด้านไทยศึกษาส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาทางด้านการสอนภาษาจีนให้ชาวต่างชาติ รองลงมาคือด้านชาติพันธุ์ศึกษา โดยบทความบางบทความที่ได้รับทุนวิจัยนั้นมีผู้เขียนเป็นชาวไทยที่รู้และเชี่ยวชาญภาษาจีน สะท้อนให้เห็นว่างานวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีน นอกจากจะมีนักวิจัยชาวจีนที่เป็นกำลังสำคัญในการผลิตงานวิจัยและพัฒนาแล้ว นักวิจัยชาวไทยที่สามารถใช้ภาษาจีนได้ ก็เป็นอีกหนึ่งฟันเฟืองสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนให้งานวิจัยด้านนี้สามารถพัฒนาและต่อยอดไปได้มากขึ้น

เมื่อศึกษาในประเด็นพื้นที่การตีพิมพ์และมหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์ส่วนใหญ่พบว่า เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงและมณฑลยูนนานเป็นพื้นที่ที่มีการตีพิมพ์บทความด้านนี้มากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ตามความเชี่ยวชาญของแต่ละมหาวิทยาลัยพบว่า มหาวิทยาลัยในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมีบทความที่ศึกษาเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมระหว่างชาติพันธุ์จ้วงและชาติพันธุ์ไทยมากที่สุด โดยมหาวิทยาลัยไปเซอ (Baish University) มีบทความวิจัยที่สืบเนื่องจากทุนวิจัยหัวข้อ “การวิเคราะห์เปรียบเทียบสัทศาสตร์และคำพ้องเพยภาษาจ้วงกับภาษาไทย” จำนวน 10 บทความ สะท้อนให้เห็นถึงความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ของพื้นที่และการให้ความสำคัญกับงานวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับชาติพันธุ์จ้วงในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงได้เป็นอย่างดี

เมื่อวิเคราะห์จากช่วงปีที่ตีพิมพ์พบว่าปี ค.ศ. 2017 เป็นช่วงปีที่งานวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษาได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มากที่สุด ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากทุนวิจัยที่ได้รับในช่วงปี ค.ศ. 2013 และปี ค.ศ. 2014 แสดงถึงอัตราความต่อเนื่องของงานวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุน

เมื่อวิเคราะห์จากประเภททุนวิจัยพบว่า ทุนวิจัยระดับมณฑลเป็นทุนที่พบมากที่สุด รองลงมาคือทุนวิจัยระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงและมณฑลยูนนาน นอกจากนี้ยังมีทุนวิจัยในระดับกระทรวงและทุนวิจัยระดับชาติที่สนับสนุนงานวิจัยในด้านนี้ โดยเฉพาะทุนระดับชาติด้านสังคมศาสตร์ที่พบทุนวิจัยมากที่สุด โดยเป็นบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาจ้วงและภาษาไทย จำนวน 10 บทความ ดังรายละเอียดที่กล่าวไปข้างต้น นอกจากนี้ยังพบว่า มีบทความที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งเป็นทุนจากรัฐบาลไทยจำนวน 1 บทความ สะท้อนให้เห็นว่างานวิจัยที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยจากประเทศไทยที่เผยแพร่ในประเทศจีนยังมีไม่มากนัก นับเป็นโอกาสในการสร้างงานวิจัยที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างทุนของรัฐบาลทั้งสองให้เกิดขึ้นในอนาคต

อภิปรายผลการวิจัย

การสังเคราะห์บทความวิจัยด้านภาษาไทย และไทยศึกษาในฐานข้อมูล CNKI ที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจาก ทุนวิจัยในช่วงปี ค.ศ. 2013-2020 พบว่าเนื้อหาของ งานวิจัยส่วนใหญ่ยังคงเป็นงานวิจัยทางด้านภาษา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความสนใจและความเชี่ยวชาญของ ผู้วิจัยยังกระจุกตัวอยู่ในขอบเขตการวิจัยกลุ่มนี้ ขณะที่ งานวิจัยด้านไทยศึกษายังมีจำนวนบทความที่น้อยกว่า ซึ่งถือเป็นโอกาสและความท้าทายในการวิจัยด้านไทย ศึกษาในประเทศจีนต่อไป นอกจากนี้ในประเด็นของพื้นที่ และมหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์บทความวิจัยพบว่ามีความ สอดคล้องกับการผลักดันยุทธศาสตร์ BRI ส่งผลโดยตรง ต่อการขับเคลื่อนนโยบายท้องถิ่นในด้านการเรียน การสอนภาษาอาเซียนรวมถึงภาษาไทย ทำให้สถาบัน การศึกษาในพื้นที่ที่ถูกวางไว้ให้เป็นพื้นที่เป้าหมาย ในการพัฒนาบุคลากรที่เชี่ยวชาญภาษาอาเซียนรวมถึง ภาษาไทย เกิดความตื่นตัวด้านการเรียนการสอนภาษา และวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น (สงยหลิง เฉิน และ เพ็ญพิสุทธิ์ สีกาแก้ว, 2565) เช่นเดียวกับที่ Sikakaew et al. (2022b) ให้ความเห็นว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนหลักสูตร ภาษาไทย และการให้ทุนวิจัยด้านภาษาไทยและไทยศึกษา โดยเฉพาะในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และมณฑล ยูนนาน ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญตามยุทธศาสตร์ BRI ในการ พัฒนาบุคลากรด้านภาษาอาเซียน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 เป็นต้นมาส่งผลให้บทความวิจัยด้านภาษาไทยและ ไทยศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ในฐานข้อมูล CNKI มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าบทความวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์ การเรียน การสอนภาษาไทย และบทความด้านการแปล แม้จะเป็น หัวข้อทางด้านภาษาและมนุษยศาสตร์ แต่สามารถขอทุน ในระดับมณฑลหรือทุนในระดับชาติได้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีบทความวิจัยอีกหลายบทความที่สามารถ ขอทุนได้มากกว่า 1 ทุนวิจัย เช่น บทความเรื่อง “การวิจัยฐานข้อมูลภาษาไทย อังกฤษ และจีนจาก คลังข้อมูลภาษา” ที่ได้รับทุนทั้งในระดับชาติ มณฑล และมหาวิทยาลัย นอกจากนี้กลุ่มผู้วิจัยยังพบว่า บางบทความที่ได้รับทุนวิจัยนั้น มีผู้เขียนเป็นชาวไทย

ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีน สะท้อนให้ เห็นว่าการศึกษาด้านภาษาไทยและไทยศึกษาใน ประเทศจีน นอกจากจะมีชาวจีนเป็นผู้ศึกษาโดย กว้างขวางแล้ว ชาวไทยที่รู้และเชี่ยวชาญภาษาจีน ยังเป็น อีกหนึ่งแรงผลักดันและส่งเสริมให้งานวิจัยด้านภาษาไทย และไทยศึกษาในประเทศจีนเติบโตและพัฒนาได้มากขึ้น ขณะที่ประเด็นด้านทุนสนับสนุนการวิจัยพบว่า มีทุนวิจัย ที่มาจากทุนของหน่วยงานภาครัฐของไทย ซึ่งเป็นผลงาน ของนักวิชาการไทยร่วมกับนักวิชาการชาวจีน ดังนั้น การสนับสนุนทุนวิจัยจากทั้งหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับ ชาวต่างชาติ จะช่วยให้งานวิจัยในสาขานี้มีความก้าวหน้า และเติบโตมากขึ้น ขณะเดียวกันการร่วมมือสนับสนุน ให้ทุนระหว่างองค์กร สถาบัน รวมถึงหน่วยงานระหว่าง ประเทศก็จะช่วยส่งเสริมให้งานวิจัยด้านภาษาไทยและ ไทยศึกษามีปริมาณเพิ่มขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการ ศึกษาเรื่องดังกล่าวอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง ทำให้ได้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาด้านเนื้อหาพบว่า บทความ ทางด้านไทยศึกษายังมีอัตราส่วนที่น้อยกว่าด้านภาษาไทย จึงเป็นโอกาสในการวิจัยสำหรับนักวิชาการที่สนใจ งานด้านไทย-จีนในการทำวิจัยต่อไป
2. ผลการศึกษาในด้านพื้นที่การวิจัยและ มหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์บทความด้านภาษาไทยและ ไทยศึกษาพบว่า บทความส่วนใหญ่ได้รับการตีพิมพ์ ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงและมณฑลยูนนาน ซึ่งผู้วิจัยที่สนใจอาจนำข้อมูลในส่วนนี้ไปศึกษาต่อยอด เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาไทย อัตราการจ้างงานของนักศึกษาที่จบเอกวิชาภาษาไทย หรือความร่วมมือทางการแลกเปลี่ยนด้านการศึกษา ระหว่างประเทศไทยและจีนในพื้นที่ดังกล่าวได้ต่อไป
3. ผลการศึกษาในด้านทุนวิจัยพบว่าบทความ ที่ตีพิมพ์สืบเนื่องจากทุนวิจัยที่เป็นความร่วมมือระหว่าง ไทยและจีนนั้นพบไม่มาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรสนับสนุนการวิจัยระหว่างประเทศให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้สนใจศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยด้าน
ภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีนสามารถสังเคราะห์
ข้อมูลเฉพาะตามกลุ่มเนื้อหาเพื่อศึกษาว่าแต่ละกลุ่ม

เนื้อหาการศึกษาวิจัยในด้านใดบ้าง ดีพิมพ์ในวารสาร
วิชาการกลุ่มไหนในประเทศจีน รวมถึงเลือกสังเคราะห์
งานวิจัยในรูปแบบหนังสือ หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ
ด้านภาษาไทยและไทยศึกษาในประเทศจีนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จรัสศรี จิรภาส. (2562). “ศึกษาไทย” และ “ไทยศึกษา” ในประเทศจีน. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 38(2), 95–118.
- สงขลิ่ง เงิน และเพ็ญพิสุทธิ์ สีภาแก้ว. (2565). ยุทธศาสตร์ BRI กับนโยบายการพัฒนาบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยในประเทศจีน. สืบค้นจาก <https://www.dpu.ac.th/dpurdi/analysis/32>
- สุรสิทธิ์ อมรวิชต์ศักดิ์. (2556). การสำรวจองค์ความรู้ด้านไทยศึกษาในฐานข้อมูล CNKI ของจีน: กรณีศึกษาวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 6(6), 277–302.
- อรกัญญา โรจนวานิชกิจ. (2563). การสังเคราะห์งานวิจัยเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทยในฐานข้อมูล CNKI ของประเทศจีน. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 12(2), 147–157.
- Bo, W. Z. (2007). The status of Thai language and culture major in Peking University. In *Chinese non-universal foreign language teaching and research: Thai language inaugural conference*, (p.81–88). December 14–17, 2007. China: Guangdong University of Foreign Studies.
- Chen, X. L., Sikakaew, P., Wang, X. R. (2022). The application of Thai language teaching as China's soft power in Yunnan and Guangxi provinces under the belt and road initiative. In *Proceedings of the 7th RSU International Research Conference on Social Science and Humanities, Education, and Management*, (p. 361–368). April 29, 2022 Online Conference via Zoom webinar program Thailand: Research Institute of Rangsit University.
- Liu, Q. (2015). The development and transformation of Chaoshan culture in Thai Society. *Journal of Shantou University (Humanities & Social Sciences Edition)*, 31(4), 42–51.
- Luo, S. N. (2013). An analysis of the similarity between Chinese and Thai tones. *Journal of Yunnan Normal University (Teaching and Research on Chinese as a Foreign Language Edition)*, 11(1), 80–84.
- Shang, G. W. (2016). An economics approach to linguistics landscape: Singapore, Malaysia and Thailand as a case. *Chinese Journal of Language Policy and Planning*, 4(4), 83–91.
- Sikakaew, P., Thamsatitsuk, K., Mo, L. F., Huang, X. C., & Chen, X. L. (2022a). Synthesis of doctoral dissertation in Thai linguistic research on CNKI database during 2015–2020. *Journal of China ASEAN Studies*, 2(1), 27–34.
- Sikakaew, P., Thamsatitsuk, K., Mo, L. F., Huang, X. C., & Chen, X. L. (2022b). The tendency analysis of Thai language research in China during 2013–2020: A study on CNKI database. In *DPU International Conference on Business, Innovation and Social Sciences 2022*, (p. 166–175). May 25–27, 2022. Thailand: Chinese International College, Dhurakij Pundit University.
- Yang, Y. M., and Zhao, X. Q. (2560). *Language situations in the countries along the belt and road*. Beijing: The commercial press.
- Xu, R. J. and Sun, R. (2018). Thai grammar study in China from year 2004 to 2016. *Cross Road Southeast Asian Studies*, 6, 62–67.